

Warszawa, dnia 26 lutego 2018 r.

Poz. 427

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 stycznia 2018 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1928), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 624),
- 2) ustawą z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2290)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 26 stycznia 2018 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 61 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 624), który stanowi:

„Art. 61. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2017 r., z wyjątkiem art. 45, art. 46, art. 49–51, art. 52 ust. 2–5 oraz art. 57 ust. 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia niniejszej ustawy.”;

- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 21 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2290), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513/WE z dnia 9 września 2015 r. zmieniającą dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 1 i Dz. Urz. UE L 234 z 31.08.2016, str. 26).”

„Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 11 lit. b w zakresie dodawanego art. 23 ust. 1d i 1e, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 1 pkt 13 w zakresie dodawanego art. 23b ust. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 30 stycznia 2018 r. (poz. 427)

USTAWA

z dnia 25 sierpnia 2006 r.

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania:
 - a) w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich,
 - b) w instalacjach energetycznego spalania oraz w statkach żeglugi śródlądowej, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich,
 - c) w wybranych flotach,
 - d) przez rolników na własny użytek,
- 2) monitorowania oraz stosowania niektórych środków ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie i energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych

– w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi.

2. Ustawa określa także zasady kontrolowania jakości paliw stałych.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca – przedsiębiorcę, o którym mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, 2290 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 107), wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw;
- 2) inspektor – inspektora w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1063 i 2056);
- 3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z 28.12.1998, str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 182);
- 2) dyrektywy 2003/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. WE L 76 z 22.03.2003, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 160);
- 3) dyrektywy Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 121 z 11.05.1999, str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 17);
- 4) dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 59);
- 5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/33/UE z dnia 21 listopada 2012 r. zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 327 z 27.11.2012, str. 1);
- 6) dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26).

- 4)²⁾ paliwa ciekłe:
- a) benzyny silnikowe, które mogą zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 10,0% objętościowo innych biokomponentów lub do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 285, 624 i 2290), stosowane w szczególności w pojazdach oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
 - b) olej napędowy, który może zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 7,0% objętościowo innych biokomponentów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w szczególności w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;
- 4a) paliwa stałe:
- a) węgiel kamienny, brykiety, pelety zawierające co najmniej 90% węgla kamiennego, muły węglowe oraz floto-koncentraty,
 - b) paliwo stałe otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego w temperaturze powyżej 450°C;
- 5) biopaliwa ciekłe – biopaliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 6)³⁾ gaz skroplony (LPG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, lub klasyfikowanych do kodów CN 2711 12 97, 2711 13 97 oraz 2711 19 00;
- 7) sprężony gaz ziemny (CNG) – mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 21 00;
- 7a) skroplony gaz ziemny (LNG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 11 00;
- 8) lekki olej opałowy – olej napędowy stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw oznaczony kodami CN ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 19 48, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15, ex 2710 20 17 oraz ex 2710 20 19;
- 9)⁴⁾ ciężki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, w tym w okresach eksploatacji instalacji odbiegających od normalnych, w szczególności w okresach rozruchu i wyłączania instalacji, klasyfikowany do kodów CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39;
- 10) olej do silników statków żeglugi śródlądowej – paliwo żeglugowe stosowane w statkach żeglugi śródlądowej;
- 11) pojazd – pojazd, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106 i 138);
- 12) ciągnik rolniczy – ciągnik rolniczy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 13) maszyna nieporuszająca się po drogach – każdą maszynę jezdną, przewoźne wyposażenie przemysłowe lub robocze albo inne urządzenie, które, aby przemieszczać się, wymaga odrębnego środka transportu;
- 14)⁵⁾ wprowadzanie do obrotu – rozporządzenie przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej paliwami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
- 15) magazynowanie – działalność gospodarczą polegającą na przechowywaniu paliwa przeznaczonego do wprowadzania do obrotu;
- 16) gromadzenie – przechowywanie paliwa nieprzeznaczonego do wprowadzania do obrotu;
- 17) transportowanie – przewożenie paliwa przeznaczonego do magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacji zakładowej;

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2290), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

- 18) stacja paliwowa – zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających;
- 19) stacja zakładowa – zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy, służących do zaopatrywania w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, rekreacyjnych jednostek pływających, a także wybranych flot, przez niego używanych;
- 20) akredytowane laboratorium – laboratorium, niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398), do wykonywania badań jakości paliwa;
- 21) próbka – paliwo pobrane do badań przez inspektora;
- 22) rolnik – rolnika, o którym mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 23) wybrana flota – grupę co najmniej 4 pojazdów, w tym ciągników rolniczych, lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupę lokomotyw lub statków żeglugi śródlądowej, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będącą własnością lub użytkowaną przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 24) wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek – wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek, w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 25)⁶⁾ inne paliwa odnawialne – inne paliwa odnawialne w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 26) statek żeglugi śródlądowej – statek, o którym mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludzie śródlądowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2128), jeżeli nie znajduje się na wodach morskich, z wyłączeniem rekreacyjnej jednostki pływającej;
- 27) rekreacyjna jednostka pływająca – jednostkę pływającą każdego typu przeznaczoną do celów sportowych i rekreacyjnych, o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m, mierzonej w sposób określony w mających do niej zastosowanie normach zharmonizowanych, niezależnie od rodzaju jej napędu, jeżeli nie znajduje się na wodach morskich;
- 28) Narodowy Cel Redukcyjny – minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej stosowanych w transporcie oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, w przeliczeniu na jednostkę energii;
- 29)⁷⁾ podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny:
 - a) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, który:
 - rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
 - zużywa je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60, 937 i 2216 oraz z 2018 r. poz. 137),
 - b) przedsiębiorstwo energetyczne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.⁸⁾), wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną stosowaną w pojazdach samochodowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1,

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 1 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9 i 138.

- c) każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dokonujący, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrz-wspólnotowego benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym, po poinformowaniu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, który:
- rozporządza nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub
 - zużywa je na potrzeby własne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przywozu paliw ciekłych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 30) import – import w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 30a) eksport – eksport w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 30;
- 30b) dostawa wewnątrzspółnotowa – dostawa wewnątrzspółnotowa w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 30;
- 31) nabycie wewnątrzspółnotowe – nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu ustawy, o której mowa w pkt 30;
- 32) cykl życia paliw lub energii – okres obejmujący etapy niezbędne do wytworzenia danego paliwa lub energii elektrycznej, uwzględniający w szczególności uprawę lub wydobycie surowców, transport, wytwarzanie, przetwarzanie, aż do zużycia tego paliwa w transporcie lub energii elektrycznej w pojazdach samochodowych;
- 33) gazy cieplarniane – dwutlenek węgla, podtlenek azotu oraz metan;
- 34) emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw – wprowadzenie do powietrza gazów cieplarnianych, wynikające z cyklu życia paliw, niezależnie od źródła pochodzenia tej emisji;
- 35) emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia energii – wprowadzenie do powietrza gazów cieplarnianych, wynikające z cyklu życia energii, niezależnie od źródła pochodzenia tej emisji;
- 36) emisja gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii – iloraz całkowitej masy emisji gazów cieplarnianych wprowadzonych do powietrza w cyklu życia paliw lub energii, przeliczonej na dwutlenek węgla, oraz całkowitej wartości opałowej paliwa lub wartości energetycznej dostarczonej energii, wyrażony jako $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$;
- 37) dodatki metaliczne – dodatki do paliw ciekłych produkowane na bazie manganu, w tym trikarbonylek (metylocyklopentadieno) manganowy;
- 38) dystrybutor – odmierzacz paliw będący instalacją pomiarową, przeznaczony do tankowania paliw na stacjach paliwowych i zakładowych.

2. Przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 19, rozumie się także prowadzącego stację zakładową w ramach wykonywanej działalności gospodarczej wymienionej w ust. 1 pkt 1, a także innej działalności.

Art. 3. 1. Paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzeń, wymagania jakościowe dla:

- 1) paliw ciekłych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
- 2) biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w stosowaniu biopaliw ciekłych;
- 3) gazu skroplonego (LPG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
- 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
- 5) skroplonego gazu ziemnego (LNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej wynikający z badań tego paliwa lub doświadczenie w jego stosowaniu;
- 6) innych paliw odnawialnych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenie w ich stosowaniu.

3. Paliwa wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone na stacjach zakładowych, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.

4. Dozwolone jest wytwarzanie paliw niespełniających wymagań jakościowych, określonych dla danego paliwa, pod warunkiem, że paliwa te przeznaczone są na eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową oraz spełniają wymagania jakościowe obowiązujące w państwie, do którego są eksportowane lub dostarczane wewnątrzspółnotowo.

Art. 3a. 1. Paliwa stałe wprowadzane do obrotu powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

3. Paliwa stałe dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być wprowadzane do obrotu oraz magazynowane, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.

Art. 4. 1. Biopaliwa ciekłe stosowane w wybranych flotach oraz wytwarzane przez rolników na własny użytek powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego biopaliwa ciekłego ze względu na ochronę środowiska.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie.

Art. 5. 1. Lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej powinny spełniać wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki ze względu na ochronę środowiska.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki dla lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej,
- 2) rodzaje instalacji i warunki, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki

– biorąc pod uwagę zobowiązania międzynarodowe dotyczące ochrony środowiska.

Art. 6. 1. Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty, powodujące utrudnienia w przestrzeganiu przez producentów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wymagań jakościowych, minister właściwy do spraw energii niezwłocznie informuje o tych zdarzeniach Komisję Europejską.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii może wystąpić do Komisji Europejskiej o wyrażenie zgody na czasowe stosowanie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych innych niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2.

3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:

- 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2,
- 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy,
- 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

– mając na względzie ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz wpływ stosowania tych paliw, odpowiadających takim wymaganiom, na eksploatację pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających.

Art. 7. 1. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych:

- 1) paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3;
- 2) biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 6 ust. 3;
- 3) innych paliw odnawialnych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 6.

2. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych gazu skroplonego (LPG), jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 3.

3. Zabrania się wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz jego używania w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 4.

4. Zabrania się transportowania, magazynowania oraz wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.

5. Zabrania się stosowania:

- 1) ciężkiego oleju opałowego w instalacjach energetycznego spalania paliw,
- 2) oleju do silników w statkach żeglugi śródlądowej

– jeżeli nie spełniają one wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.

6. Zabrania się wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, o wymaganiach jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2. Biopaliwa te mogą być dostarczane wyłącznie do wybranych flot.

7. Zabrania się wprowadzania do obrotu skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz jego używania w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 5.

8. Zabrania się wprowadzania do obrotu oraz obejmowania procedurą celną dopuszczenia do obrotu paliw stałych przywiezionych z terytorium państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Art. 8. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie są obowiązani:

- 1) nie wprowadzać takich biopaliw ciekłych do obrotu poza wybraną flotą;
- 2) zapewnić zgodność takich biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 3) oznakować zbiorniki, w których magazynowane będą biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranych flotach, w sposób odróżniający je od zbiorników przeznaczonych do paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do wprowadzania do obrotu, oraz umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.

2. Stosujący biopaliwa ciekłe w wybranych flotach niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 jest obowiązany do:

- 1) niewprowadzania biopaliw ciekłych do obrotu;
- 2) zaopatrywania wybranej floty w te biopaliwa ciekłe wyłącznie w użytkowanej stacji zakładowej;
- 3) zapewnienia zgodności biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 4) oznakowania dystrybutora zaopatrującego wybrane floty w biopaliwa ciekłe, w sposób umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie oraz odróżnienie tych biopaliw od biopaliw dopuszczonych do wprowadzania do obrotu.

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw.

Art. 9. 1. Stosowanie w wybranych flotach biopaliw ciekłych, spełniających wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 wymaga zgłoszenia do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego stosowania biopaliw ciekłych. Jeżeli Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wniesie sprzeciwu, w drodze decyzji administracyjnej, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane w wybranych flotach.

2a. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może wezwać właściciela lub użytkownika wybranej floty do uzupełnienia zgłoszenia w terminie nie krótszym niż 7 dni.

2b. Termin, o którym mowa w ust. 2 w zdaniu drugim, biegnie od dnia otrzymania uzupełnienia zgłoszenia.

3. Zgłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę, adres, oraz siedzibę właściciela lub użytkownika wybranej floty;
- 2) dane dotyczące rodzaju i wielkości wybranej floty;
- 3) dane dotyczące rodzaju stosowanego biopaliwa ciekłego oraz okresu, w którym ma ono być stosowane;
- 4) informacje o miejscach zaopatrywania się wybranej floty w biopaliwo ciekłe;
- 5) informacje o przedsiębiorcach wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania i wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie.

4. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w zgłoszeniu są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) nie będę wprowadzał stosowanych biopaliw ciekłych do obrotu;
- 3) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427) i będę ich przestrzegał;
- 4) oznakuję dystrybutor, zaopatrujący wybraną flotę w biopaliwo ciekłe, w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie oraz odróżnienie tych biopaliw od biopaliw dopuszczonych do wprowadzania do obrotu.”.

5. Oświadczenie powinno także zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania właściciela lub użytkownika wybranej floty.

6. Do zgłoszenia należy dołączyć także oświadczenie przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie nie będą wprowadzane do obrotu poza tą flotą;
- 2) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427) i będę ich przestrzegał;
- 3) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie magazynowane będą w zbiornikach oznakowanych w sposób odróżniający je od zbiorników dla paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do wprowadzania do obrotu, oraz umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.”.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, powinno zawierać także:

- 1) nazwę, adres oraz siedzibę przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie.

8. Właściciel lub użytkownik wybranej floty jest obowiązany informować Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o każdej zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych.

Art. 9a. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do stacji zakładowych.

4. (uchylony)

Art. 9b. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego są obowiązani⁹⁾ także wprowadzać do obrotu na tych stacjach benzyny silnikowe o zawartości:

- 1) tlenu – wynoszącej do 2,7% masy;
- 2) bioetanolu – wynoszącej do 5,0% objętościowo, lub eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego – wynoszącej do 15,0% objętościowo.

2. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego należy oznakować:

- 1) w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju paliwa ciekłego i maksymalnych udziałów objętościowych tego biokomponentu zawartego w paliwie, wyrażonych w procentach;
- 2) umieszczając na nich informacje dotyczące konieczności upewnienia się przez konsumenta, czy paliwa te mogą być stosowane w używanym przez niego silniku.

3. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 2, dotyczy także dystrybutorów używanych na stacjach zakładowych.

4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając konieczność rozróżnienia rodzajów paliw oraz interes konsumentów.

Art. 9c. 1. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do paliw ciekłych zawierających dodatki metaliczne należy oznakować, umieszczając na nich widoczną i czytelną informację o następującej treści: „Zawiera dodatki metaliczne”.

2. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także dystrybutorów używanych na stacjach zakładowych.

Art. 9d. 1. Kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9b ust. 1–3 oraz art. 9c, przeprowadza Inspekcja Handlowa.

2. Do kontroli wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9b ust. 1–3 oraz art. 9c, oraz do postępowania pokontrolnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

Art. 10. W działalności badawczej prowadzonej przez jednostki naukowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r. poz. 87), dopuszcza się stosowanie:

- 1) biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 i 6 oraz art. 4 ust. 2;
- 2) paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

⁹⁾ Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1088), która weszła w życie z dniem 14 października 2014 r., obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca realizuje w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.

Rozdział 2

System monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Art. 11. 1. Tworzy się System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, zwany dalej „Systemem”, którego celem jest przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw oraz paliw stałych, a także gromadzeniu paliw w stacjach zakładowych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 3a ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3.

2. Do zadań Systemu należy kontrolowanie jakości:

- 1) paliw u przedsiębiorców,
- 1a) paliw stałych u przedsiębiorców,
- 2) biopaliw ciekłych u właścicieli lub użytkowników wybranej floty,
- 3) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek

– a także rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie.

3. Kontrola u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw polega na kontroli paliw, magazynowanych w celu wprowadzania ich do obrotu.

4. Zadania realizowane w ramach Systemu finansowane są z budżetu państwa.

5. Monitorowanie i kontrolowanie zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie określają przepisy odrębne.

Art. 12. 1. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Zarządzającym”.

2. Do zadań Zarządzającego należy:

- 1) prowadzenie wykazów:
 - a) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania oraz magazynowania paliw,
 - b) stacji paliwowych oraz stacji zakładowych,
 - c) hurtowni paliw,
 - d) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami stałymi– sporządzanych w szczególności na podstawie danych z kontroli przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową;
- 2) prowadzenie wykazu właścicieli i użytkowników wybranych flot;
- 3)¹⁰⁾ prowadzenie wykazu rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, na podstawie danych udostępnianych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 4) nadawanie numerów identyfikacyjnych przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacjom paliwowym, stacjom zakładowym, hurtowniom paliw oraz rolnikom wytwarzającym biopaliwa ciekłe na własny użytek, na potrzeby Systemu;
- 5) prowadzenie wykazu akredytowanych laboratoriów sporządzanego na podstawie danych udostępnianych przez Polskie Centrum Akredytacji;
- 6) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola, do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z jej podziałem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 30 pkt 2 lit. c);
- 7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, magazynowania paliw oraz obrotu paliwami stałymi, u których dokonywana będzie kontrola jakości paliw oraz jakości paliw stałych;
- 8) określanie minimalnej liczby hurtowni paliw, w których dokonywana będzie kontrola jakości paliw;

¹⁰⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 29 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. poz. 624), która weszła w życie z dniem 1 września 2017 r.

- 9) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola jakości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG);
- 10) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, u których dokonywana będzie kontrola jakości tego oleju;
- 11) sporządzanie planu kontroli jakości:
 - a) paliw,
 - b) paliw stałych;
- 12) ustalanie sposobu oznaczania próbki w celu uniemożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni paliw lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek podczas przeprowadzanych badań;
- 13) opracowywanie rocznych raportów, o których mowa w art. 29 ust. 1, 2 i 5;
- 14) gromadzenie i przetwarzanie, na potrzeby Systemu, danych statystycznych dotyczących jakości:
 - a) paliw,
 - b) paliw stałych.

2a. Przy sporządzaniu wykazów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Zarządzający może wziąć pod uwagę dane udostępniane przez Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Państwową Straż Pożarną oraz Urząd Dozoru Technicznego.

3. Zarządzający realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, prowadzone są w systemie informatycznym i udostępniane są w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. (uchylony)

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 11 i 12 oraz *ust. 5*, podlegają ochronie na zasadach i w trybie określonym w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Art. 13. Zarządzający może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6–10, lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw.

Art. 14. Kontrolę jakości paliwa transportowanego przeprowadza się wyłącznie:

- 1) na wniosek policji;
- 2) w toku czynności wykonywanych przez policję.

Art. 15. 1. Do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

2. Przepisów art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej nie stosuje się do kontroli polegającej na pobieraniu próbek i badaniu dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

3. (uchylony)

Art. 16. 1. Kontrolę jakości paliw u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli jakości paliw, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) podstawę prawną do wykonywania kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce jego wystawienia;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) (uchylony)

- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

2a. Przepis art. 79a ust. 6 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej nie ma zastosowania do przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Zarządzającego.

4. Inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa.

5. Inspektor może w toku kontroli żądać udostępnienia dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

5a. Inspektor w toku kontroli żąda okazania:

- 1) koncesji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w zakresie wytwarzania, magazynowania lub przeładunku, przesyłania lub dystrybucji oraz obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, jeżeli taka koncesja jest wymagana ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez kontrolowanego przedsiębiorcę;
- 2) decyzji o wpisie do rejestru, o którym mowa w art. 32a ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1, jeżeli jest ona wymagana ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez kontrolowanego przedsiębiorcę.

6. W przypadku gdy w trakcie kontroli przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw stwierdzi, że dane paliwo jest przeznaczone na eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową, kontrola polega na żądaniu przedłożenia przez przedsiębiorcę dokumentów potwierdzających przeznaczenie tego paliwa.

Art. 17. 1. W toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki.

2. Inspektor oznacza próbki w sposób ustalony przez Zarządzającego.

Art. 18. 1. Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobieranie próbek paliwa, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub inny podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobranie.

Art. 19. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzeń, sposób pobierania próbek:

- 1) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - 2) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek,
 - 3) gazu skroplonego (LPG),
 - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
 - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach.

Art. 19a. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek:

- 1) innych paliw odnawialnych,
- 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)

– odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tych paliw.

Art. 19b. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek paliw stałych, biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach.

Art. 20. 1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w art. 17 lub w art. 18 ust. 2, inspektor sporządza protokół pobrania próbek paliw.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) pieczęć urzędową;
- 2) numer protokołu;

- 3) oznaczenie przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego pobrano próbki;
- 4) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
- 5) datę pobrania próbek;
- 6) określenie miejsca pobrania próbek;
- 7) opis sposobu, w jaki pobrano próbki;
- 8) informacje o ilości paliwa znajdującego się w zbiornikach lub opakowaniach jednostkowych, z których pobrano próbki;
- 9) znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy informacje, dotyczące pochodzenia i jakości badanego paliwa;
- 10) określenie rodzaju oferowanego paliwa, którego próbki pobrano, oraz ilość pobranego paliwa;
- 11) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora pobierającego próbki;
- 12) podpisy:
 - a) kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek albo ich przedstawicieli,
 - b) inspektora pobierającego próbki.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany przedsiębiorca lub rolnik wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawiciel, a drugi egzemplarz inspektor dołącza do akt sprawy.

4. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawicieli nie stanowi przeszkody dla przekazania do badań pobranych próbek.

Art. 21. Inspektor sporządza także protokół pobrania próbek przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający:

- 1) numer protokołu, o którym mowa w art. 20 ust. 1;
- 2) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
- 3) informacje o oznaczeniu próbek uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego je pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium;
- 4) podpis inspektora pobierającego próbki.

Art. 22. 1. Inspektor lub upoważniony pracownik Inspekcji Handlowej niezwłocznie przekazują upoważnionemu pracownikowi akredytowanego laboratorium pobrane próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych.

2. Jedna z próbek stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę przeznacza się do badań.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) i próbek kontrolnych w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.

4. Badania pobranych próbek paliw i próbek kontrolnych przeprowadza się w akredytowanym laboratorium. Badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) i próbek kontrolnych mogą być przeprowadzane także w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.

5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadza, na pisemny wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, badania próbki kontrolnej w akredytowanym laboratorium.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się w terminie 7 dni od dnia przedstawienia kontrolowanemu protokołu kontroli do podpisania.

7. W przypadku gdy przeprowadzone badania próbki sprężonego gazu ziemnego (CNG) wykazały, że paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 4, badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu.

8. Wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Art. 23. 1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.

2. W przypadku braku stacjonarnego zbiornika paliwa u przedsiębiorcy będącego bezpośrednim dostawcą paliwa do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, inspektor podejmuje czynności kontrolne w celu ustalenia innego przedsiębiorcy, od którego pochodzi zakwestionowane paliwo, a posiadającego stacjonarny zbiornik.

Art. 24. 1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbkki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbkki kontrolnej po uprzednim wezwaniu go do złożenia tej zaliczki.

3. Jeżeli badanie próbkki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2, albo art. 5 ust. 2, albo art. 6 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się kontrolowanemu zaliczkę, o której mowa w ust. 2.

4. Zarządzający ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbkki, a w przypadku gdy badania próbkki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową – na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium.

5. Kontrolowany jest obowiązany uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1, na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

7. Należności, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 25. 1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Zarządzającego, przeprowadzają badania:

- 1) próbek pobranych do badań – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;
- 2) próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;
- 3) pozostałych próbek kontrolnych – na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności postanowienia dotyczące liczby próbek przekazywanych do badań, terminu wykonania badań, sposobu rozliczeń za wykonane badania, odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, okresu jej obowiązywania i warunków rozwiązania.

Art. 26. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzeń, metody badania jakości:

- 1) paliw ciekłych,
- 2) biopaliw ciekłych,
- 3) gazu skroplonego (LPG),
- 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
- 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej

– biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Art. 26a. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości:

- 1) innych paliw odnawialnych,
- 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)

– odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tych paliw.

Art. 26b. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości paliw stałych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej lub metody określone w odpowiednich normach.

Art. 27. 1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz Zarządzającemu, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek z ich analizą.

2. Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne niepoddane badaniom podlegają, na wniosek wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, komisyjnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

3. Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne sprężonego gazu ziemnego (CNG) niepoddane badaniom podlegają, na wniosek Zarządzającego, komisyjnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

Art. 28. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu roczny raport zawierający analizę wyników kontroli jakości paliw oraz informacje o przebiegu kontroli i innych podejmowanych działaniach, zgodnie z programem kontroli sporządzonym na podstawie planu kontroli jakości paliw.

Art. 28a. Przepisy art. 16–18, art. 20–25, art. 27 oraz art. 28 stosuje się odpowiednio do kontroli jakości paliw stałych.

Art. 29. 1. Zarządzający na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 28, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych oraz gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) i skroplonego gazu ziemnego (LNG).

2. Zarządzający sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący zawartości siarki w następujących paliwach:

- 1) lekkim oleju opałowym, na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 28;
- 2) ciężkim oleju opałowym, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
- 3) oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
- 4) paliwie żeglugowym, stosowanym w statkach morskich, na podstawie rocznych raportów sporządzonych przez właściwych terytorialnie Dyrektorów Urzędów Morskich, przekazywanych do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgodnie z odrębnymi przepisami.

3.¹¹⁾ Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, corocznie do dnia 31 lipca następnego roku.

4. Zarządzający dostarcza corocznie Komisji Europejskiej roczny zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 czerwca następnego roku.

5.¹²⁾ Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych i przekazuje go do dnia 31 sierpnia następnego roku.

Art. 30. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 1,
- 2) sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w celu sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 5, a w szczególności:
 - a) sposób doboru stacji paliwowych i stacji zakładowych, w których będzie dokonywana kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,
 - b) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - c) sposób podziału terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - d) wzór raportu

– uwzględniając konieczność prewencyjnego oddziaływania Systemu oraz niezbędne informacje zawarte w sporządzanych raportach.

Art. 30a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Rozdział 2a

Zasady monitorowania oraz stosowania niektórych środków ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie i energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych

Art. 30b. 1.¹³⁾ Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, z uwzględnieniem art. 30e, do dnia 31 grudnia 2020 r. włącznie, zapewnić minimalną wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne, wynoszącą 6%.

2. Wartość ograniczenia, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie wskaźników emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw lub energii i wartości energetycznych tych paliw lub energii, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 30h, w stosunku do emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r.

3.¹⁴⁾ W przypadku benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych stosowanych w statkach w powietrznym ruchu lotniczym do realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego zalicza się wyłącznie biokomponenty zastosowane w tych paliwach.

Art. 30c. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany niezwłocznie poinformować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, o adresie do doręczeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o osobie upoważnionej do reprezentowania tego podmiotu, w szczególności do odbioru upoważnienia, o którym mowa w art. 30f ust. 2.

Art. 30d. 1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny mogą wspólnie realizować obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wspólnej realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy wskazać:

- 1)¹⁵⁾ nazwę i adresy siedzib podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz ich adresy do doręczeń, w przypadku gdy są inne niż adresy ich siedzib, z uwzględnieniem art. 30c;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotów, o których mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotów w odpowiednich rejestrach państwa obcego;
- 3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez podmioty, o których mowa w ust. 1;
- 4) podmiot obowiązany do złożenia sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, każdy z podmiotów dołącza oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do jego reprezentowania o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) decyduję się na wspólną realizację obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427), z następującymi przedsiębiorcami: ...;
- 3) znane mi są warunki określone w art. 30b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219).

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 4 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

6. Podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, które wspólnie realizują obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1, składają wspólne sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 30i ust. 1. Do przekazywania sprawozdania rocznego jest obowiązany podmiot wskazany w informacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4.

Art. 30e.¹⁶⁾ 1. Podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b i c, mogą przyjąć obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o przyjęciu obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy wskazać:

- 1) nazwę i adres siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oraz jego adres do doręczeń, w przypadku gdy jest inny niż adres siedziby, z uwzględnieniem art. 30c;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny podmiotu w odpowiednich rejestrach państwa obcego;
- 3) rodzaj oraz zakres wykonywanej działalności gospodarczej przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.

4. Do informacji, o której mowa w ust. 2, podmioty, o których mowa w ust. 1, dołączają oświadczenie zawierające oznaczenie miejsca i datę złożenia oraz podpis osoby uprawnionej do ich reprezentowania o następującej treści:

- 1) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.¹⁷⁾);
- 3) decyduję się na przyjęcie obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427).”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.;

- 2) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. c:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w informacji są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu benzynami lotniczymi oraz paliwami typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych określone w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, z późn. zm.¹⁷⁾).”.

Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Informacja, o której mowa w ust. 2, może być sporządzona w postaci elektronicznej i przesłana za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

Art. 30f. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest uprawniony do przeprowadzania kontroli podmiotów realizujących Narodowy Cel Redukcyjny w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1.

2. Czynności kontrolne wykonują upoważnieni pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki po doręczeniu podmiotowi realizującemu Narodowy Cel Redukcyjny albo osobie przez niego upoważnionej upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko oraz wskazanie stanowiska służbowego pracownika organu kontroli uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 791, 1089, 1387 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 9 i 138.

- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 4) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 5) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 6) oznaczenie organu kontroli;
- 7) określenie daty i miejsca wystawienia upoważnienia;
- 8) podpis osoby wystawiającej upoważnienie, z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

4. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na analizie wyjaśnień oraz dokumentów przedstawionych przez podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny.

5. Upoważnionym pracownikom, o których mowa w ust. 2, przysługuje prawo żądania od kontrolowanego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny:

- 1) ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także przedstawienia dokumentów dotyczących zapewnienia minimalnej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw, o której mowa w art. 30b ust. 1;
- 2) przedstawienia dokumentów umożliwiających sprawdzenie zgodności stanu faktycznego z wartością obliczoną zgodnie z art. 30b ust. 2.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który w szczególności zawiera wnioski oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

7. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, kontrolujący dokonuje stosownej adnotacji w protokole. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do jego podpisania przez kontrolującego i realizacji ustaleń kontroli.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wezwać podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny do usunięcia uchybień określonych w protokole w terminie nie krótszym niż 7 dni licząc od dnia otrzymania wezwania.

Art. 30g. 1.¹⁸⁾ Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące ilości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, sporządzone według kodów CN na podstawie danych z systemów Krajowej Administracji Skarbowej prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, w terminie do 45 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

1a.¹⁹⁾ Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące podmiotu, który dokonał importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyny lub nafty do silników odrzutowych, oraz informacje dotyczące podmiotu będącego właścicielem tego gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, benzyn lotniczych oraz paliw typu benzyna lub nafta do silników odrzutowych.

2.²⁰⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki corocznie sporządza i przedstawia Radzie Ministrów, na podstawie sprawozdań rocznych złożonych zgodnie z art. 30i ust. 1 przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny, zbiorczy raport roczny dla Komisji Europejskiej, dotyczący ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, w terminie do dnia 15 lipca roku następującego po roku sprawozdawczym.

3.²⁰⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje Komisji Europejskiej, za pośrednictwem Europejskiej Agencji Środowiska, raport, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku sprawozdawczym.

4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres raportu, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając sprawozdawczość dotyczącą ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, a także konieczność zapewnienia kompletności danych dotyczących tej emisji.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 4 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 30h. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, po wydaniu przez Komisję Europejską regulacji określonych w art. 7a ust. 5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 350 z 28.12.1998, str. 58, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 182, z późn. zm.):

- 1) metodykę obliczania emisji gazów cieplarnianych, w przeliczeniu na jednostkę energii z paliw innych niż biopaliwa ciekłe oraz z energii elektrycznej przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny,
- 2) wskaźniki emisji gazów cieplarnianych dla poszczególnych paliw oraz energii,
- 3) emisję gazów cieplarnianych, w przeliczeniu na jednostkę energii z 2010 r.,
- 4) wartość opałową dla poszczególnych paliw oraz wartość energetyczną energii elektrycznej

– uwzględniając metodykę dotyczącą obliczania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej oraz stan wiedzy technicznej.

Art. 30i. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdania rocznego dotyczącego emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, zwanego dalej „sprawozdaniem rocznym”, sporządzanego na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

2. Sprawozdanie roczne może być sporządzone w postaci elektronicznej i przesłane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane i wzór sprawozdania rocznego oraz może określić w tym rozporządzeniu rodzaje innych dokumentów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając sprawozdawczość dotyczącą ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii elektrycznej, a także konieczność zapewnienia kompletności danych dotyczących tej emisji.

Rozdział 3

Przepisy karne

Art. 31. 1. Kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG) lub lekki olej opałowy niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega ten, kto w stacji zakładowej gromadzi paliwa wymienione w ust. 1 niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie.

3. Jeżeli paliwa, o których mowa w ust. 1 lub 2, stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

4. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.

5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1–3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie od 25 000 zł do 250 000 zł.

Art. 31a. (uchylony)

Art. 32. Kto, będąc rolnikiem, wytwarza na własny użytek biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 33. 1. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, wprowadza do obrotu biopaliwo ciekłe stosowane w tej flocie, podlega grzywnie.

2. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, stosuje bez zgłoszenia biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2, podlega grzywnie.

3. (uchylony)

4. Kto wprowadza do obrotu biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 4 ust. 1, przeznaczone do stosowania przez podmioty inne niż właściciel lub użytkownik wybranej floty, podlega grzywnie.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Art. 34. 1. Kto wbrew przepisom stosuje ciężki olej opałowy, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

2. Kto stosuje olej do silników statków żeglugi śródlądowej, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 34a. 1. Kto wprowadza do obrotu paliwa stałe niezgodnie z art. 7 ust. 8 podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli paliwa stałe stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

3. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.

4. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 i 2 działa nieumyślnie, podlega grzywnie od 25 000 zł do 250 000 zł.

Art. 35. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwo zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwa stałe zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Rozdział 3a

Kary pieniężne

Art. 35a. Karze pieniężnej podlega:

- 1) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, który magazynuje to biopaliwo w zbiorniku nieoznakowanym w sposób określony w art. 8 ust. 1 pkt 3;
- 2) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, który zaopatruje tę flotę w to biopaliwo z dystrybutora nieoznakowanego w sposób określony w art. 8 ust. 2 pkt 4;
- 3) właściciel lub użytkownik wybranej floty, który nie wykonuje obowiązku informowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 1;
- 4) przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a;
- 5) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego, który nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 9b ust. 1;
- 6) przedsiębiorca, który nie oznakowuje dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej w sposób określony w art. 9b ust. 2 lub w art. 9c;
- 7) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1;
- 8) podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który nie przekazał w terminie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane.

Art. 35b. 1. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, przez podmioty realizujące wspólnie ten obowiązek, karze pieniężnej podlega ten z podmiotów, który nie zrealizował tego obowiązku.

2. W przypadku nieprzekazania sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1, karze pieniężnej podlega podmiot wskazany zgodnie z art. 30d ust. 3 pkt 4.

Art. 35c. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1–4, 6 i 8, wynosi 5000 zł.

2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 5, wynosi 10% przychodu uzyskanego z wprowadzonych do obrotu na tej stacji benzyn silnikowych w okresie 30 dni przed dniem rozpoczęcia kontroli.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 7, oblicza się według wzoru:

$$K = S \times O \times W,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K – wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych [zł],
- S – średnią cenę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notowaną na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym ostatni dzień roku, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ten dzień, wyrażoną w złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}],
- O – wartość niezrealizowanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku,
- W²¹⁾ – odpowiednio wartość opałow lub energetycznych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych na potrzeby własne paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 30b ust. 1, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Art. 35d. 1. Karę pieniężną wymierza:

- 1) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1–6, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli,
 - 2) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 7 i 8, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki
- w drodze decyzji.

2. W przypadku łącznego niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9b ust. 2 i art. 9c, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może wymierzyć łączną karę pieniężną w wysokości od 5000 zł do 15 000 zł.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględni dotychczasową działalność w tym zakresie podmiotu dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw ciekłych wydanych na stacji zakładowej w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Art. 35e. 1. Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a stanowią dochód budżetu państwa.

2. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 36. (pominięty)

Art. 37. (pominięty)

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Ciekłych i Biopaliw Ciekłych, w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 44, staje się Systemem.

²¹⁾ Objaśnienie symbolu „W” w brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 39. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na przepisy ustawy uchylanej na podstawie art. 44 albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 40. (pominięty)

Art. 41. Do spraw wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 42. (pominięty)

Art. 43. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 44, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 44. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. poz. 293 i 1808).

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r., z wyjątkiem art. 40, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia²²⁾.

²²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 25 września 2006 r.